

Сретење Господње

У четрдесети дан по Рождеству донесе Пресвета Дева свог божанског Сина у храм јерусалимски да Га, сходно закону, посвети Богу и себе очисти (Левит 12, 2-7; Исход 12, 2).

Иако ни једно ни друго није било потребно, ипак Законодавац није хтео никако да се огреши о Свој Закон, који је Он био дао кроз Свога слугу и пророка Мојсеја. У то време држао је чреду у храму првосвештеник Захарија, отац Јована Претече. Он стави Дјеву Марију не на место за жене, него на место за девојке у храму. Том приликом појаве се у храму две чудне личности: старац Симеон и Ана, кћи Фануилова. Праведни старац узе на руке своје Месију и рече: Сад отпушташ у миру слугу својега, Господе, по ријечи својој... Још рече Симеон за Христа Младенца: Гле, овај лежи да многе обори и подигне у Израиљу, и да буде знак против кога ће се говорити (Лк 2, 29 и 34). Ана пак која од младости служаше Богу у храму постом и молитвама, и сама познаде Месију, па прослави Бога и објави Јерусалимљанима о доласку Дугочеканога. А фарисеји, присутни у храму, који видеше и чуше све, расрдише се на Захарију што стави Деву Марију на место за девојке, доставише то цару Ироду. Уверен да је то Нови Цар, о коме су му звездари с Истока говорили, Ирод брзо посла да убију Исуса. Но у међувремену божанска породица беше већ измакла из града и упутила се у Мисир, по упутству ангела Божјег. Дан Сретења празнован је од самог почетка, но торжествено празновање овога дана установљено је нарочито 544. године у време цара Јустинијана.

Сретење Господње у историјском календару српског народа

* На Сретење 1804. године подигнут је Први српски устанак.

* На Сретење 1835. године донет је Сретењски устав, први демократски устав Србије, па је овај дан слављен и као Дан уставности.

* Од 2006. године Сретење је Дан државности Републике Србије.

